anima film

PREZINTĂ

anima film

PREZINTĂ

CROITORAȘUL cel VITEAZ

ecranizare

după basmul cu același nume

de Frații Grimm

CROITORAȘUL cel VITEAZ

ecranizare

după basmul cu același nume

de Frații Grimm

scenariu:

MARIA TAIBAN

redactor:

MARIANA GEAMĂNU

desene:

TATIANA APAHIDEANU

montaj :

I. LIVADARU

scenariu:

MARIA TAIBAN

redactor:

MARIANA GEAMĂNU

desene:

TATIANA APAHIDEANU

montaj :

I. LIVADARU

Intr-o dimineață frumoasă de vară, un croitoraș cosea de zor.

Intr-o dimineață frumoasă de vară, un croitoraș cosea de zor.

Pe stradă trecea o țărancă cu magiun de vînzare, care striga cît o lua gura:

— Hai la magiun!

Pe stradă trecea o țărancă cu magiun de vînzare, care striga cît o lua gura:

— Hai la magiun!

– Dragă mătușică, cîntărește-mi și mie un sfert de kilogram,spuse croitorașu

– Dragă mătușică, cîntărește-mi și mie un sfert de kilogram,spuse croitorașu

„Magiunul acesta cred că o să-mi priască de minune“, își zise croitoraș

„Magiunul acesta cred că o să-mi priască de minune“, își zise croitoraș

Atrasă de mirosul plăcut, o droaie de muște dăduse buzna către bucat
de pîine.

Atrasă de mirosul plăcut, o droaie de muște dăduse buzna către bucat
de pîine.

Ridică basmaua, numără și... ce credeți? Nu mai puțin de șapte muște zăceau moarte.

Ridică basmaua, numără și... ce credeți? Nu mai puțin de șapte muște zăceau moarte.

Încîntat de isprăvă, își brodă pe brîu cu litere de o șchioapă „șapt
dintr-o lovitură“.

Încîntat de isprăvă, își brodă pe brîu cu litere de o șchioapă „șapt
dintr-o lovitură“.

„Lumea întreagă ar trebui să afle isprava mea“, își zise croitorașul, încingîndu-și brîul, și o porni la drum.

„Lumea întreagă ar trebui să afle isprava mea“, își zise croitorașul, încingîndu-și brîul, și o porni la drum.

În drum întîlni un uriaș, căruia i se adresă: —Bună ziua, frate-miu. N-ai vrea cumva să vii cu mine?

În drum întîlni un uriaș, căruia i se adresă: —Bună ziua, frate-miu. N-ai vrea cumva să vii cu mine?

—Ți-ai și găsit cu cine să mă însoțesc! C-un țîști-bîști.
Totuși, îi propuse să se ia la întrecere.

—Ți-ai și găsit cu cine să mă însoțesc! C-un țîști-bîști.
Totuși, îi propuse să se ia la întrecere.

Uriașul luă un pietroi și îl strînse în pumni pînă ce începu să picure apă și îi spuse: —Hai, fă și tu ca mine!

Uriașul luă un pietroi și îl strînse în pumni pînă ce începu să picure apă și îi spuse: —Hai, fă și tu ca mine!

— Numai atît? se miră croitoraşul şi scoase din merinde o bucată de brînză
şi o strînse în pumn pînă ţîşni tot zerul din ea.

— Numai atît? se miră croitoraşul şi scoase din merinde o bucată de brînză
şi o strînse în pumn pînă ţîşni tot zerul din ea.

Uriașul tăcu încurcat, apoi ridică un alt pietroi și-l zvîrli atît de sus, că abia îl mai puteai zări cu ochii.

Uriașul tăcu încurcat, apoi ridică un alt pietroi și-l zvîrli atît de sus, că abia îl mai puteai zări cu ochii.

— Strașnică zvîrlitură, n-am ce zice, dar eu o să zvîrl un pietroi care n-o
să se mai întoarcă niciodată.

— Strașnică zvîrlitură, n-am ce zice, dar eu o să zvîrl un pietroi care n-o
să se mai întoarcă niciodată.

— De ești chiar atît de voinic, ajută-mă să scot copacul acesta.
Uriașul luă în spinare copacul, iar croitorașul sări pe o creangă.

— De ești chiar atît de voinic, ajută-mă să scot copacul acesta.
Uriașul luă în spinare copacul, iar croitorașul sări pe o creangă.

Obosit, uriașul se opri. Croitorașul, apucînd trunchiul, rise:
- Poftim, coșcogeamite matahală și nu e în stare să ducă-n spate un fleac de copac!

Obosit, uriașul se opri. Croitorașul, apucînd trunchiul, rise:
- Poftim, coșcogeamite matahală și nu e în stare să ducă-n spate un fleac de copac!

Atunci, uriașul încercă altceva: — De ești atît de voinic, hai cu mine în
peștera uriașilor.

Atunci, uriașul încercă altceva: — De ești atît de voinic, hai cu mine în
peștera uriașilor.

Intrînd în peşteră, uriaşul îl pofti să se culce.

Intrînd în peşteră, uriaşul îl pofti să se culce.

Pe la miezul nopții, uriașul se sculă și, cu un drug de fier, izbi în pat că-l sfărîmă în două: „De-acu s-a zis cu lăcusta asta afurisită", gîndi el....

Pe la miezul nopții, uriașul se sculă și, cu un drug de fier, izbi în pat că-l sfărîmă în două: „De-acu s-a zis cu lăcusta asta afurisită", gîndi el....

A doua zi, uriașii o porniră în pădure, uitînd de croitoraș.

A doua zi, uriașii o porniră în pădure, uitînd de croitoraș.

Tare se mai înspăimîntară cînd îl văzură în urma lor și o luară la goană

Tare se mai înspăimîntară cînd îl văzură în urma lor și o luară la goană

Croitorașul își văzu de drum și colindă pînă ajunse în curtea unui palat, unde se culcă în iarbă.

Croitorașul își văzu de drum și colindă pînă ajunse în curtea unui palat, unde se culcă în iarbă.

Curtenii, văzîndu-i brîul pe care era scris „șapte dintr-o lovitură“, i
înștiințară pe împărat.

Curtenii, văzîndu-i brîul pe care era scris „șapte dintr-o lovitură“, i
înștiințară pe împărat.

Acesta îi propuse să intre în oastea împărăției. Croitorașul primi bucuros, dar căpeteniile din oaste, pizmuindu-l, n-au vrut să lupte alături de el.

Acesta îi propuse să intre în oastea împărăției. Croitorașul primi bucuros, dar căpeteniile din oaste, pizmuindu-l, n-au vrut să lupte alături de el.

Ca să scape de el, împăratul l-a trimis să facă de petrecanie celor doi
uriași din apropierea cetății, promițîndu-i de soție pe fiica lui.

Ca să scape de el, împăratul l-a trimis să facă de petrecanie celor doi
uriași din apropierea cetății, promițîndu-i de soție pe fiica lui.

De îndată ce ajunse la marginea pădurii, voinicul grăi către însoțitorii săi:

—Așteptați-mă aici, că mă răfuiesc eu singur cu uriașii.

De îndată ce ajunse la marginea pădurii, voinicul grăi către însoțitorii săi:

—Așteptați-mă aici, că mă răfuiesc eu singur cu uriașii.

Uriașii dormeau buștean. Croitorașul se cățără intr-un copac și începu să
arunce cu pietre cînd in unul cînd in celălalt.

Uriașii dormeau buștean. Croitorașul se cățără intr-un copac și începu să
arunce cu pietre cînd in unul cînd in celălalt.

Nevăzîndu-l pe croitoraș, uriașii țipară unul la altul:
— Ce te-a apucat, mă, să dai în mine? și furioși se bătură pînă ce se prăbușiră amîndoi la pămînt.

Nevăzîndu-l pe croitoraș, uriașii țipară unul la altul:
— Ce te-a apucat, mă, să dai în mine? și furioși se bătură pînă ce se prăbușiră amîndoi la pămînt.

Întors la locul unde-l aşteptau călăreţii, le zise:—Gata-i treaba! Le-am venit de hac la amîndoi.

Întors la locul unde-l aşteptau călăreţii, le zise:—Gata-i treaba! Le-am venit de hac la amîndoi.

Croitorașul îi ceru împăratului răsplata, dar acesta îl trimise să-i prindă o dihanie din pădurile împărăției,...

Croitorașul îi ceru împăratului răsplata, dar acesta îl trimise să-i prindă o dihanie din pădurile împărăției,...

... pe care cu mare greutate o puse la pămînt.

... pe care cu mare greutate o puse la pămînt.

Nici acum împăratul nu-şi ţinu făgăduiala, cerîndu-i să-i mai prindă şi un porc mistreţ din pădurile sale.

Nici acum împăratul nu-şi ţinu făgăduiala, cerîndu-i să-i mai prindă şi un porc mistreţ din pădurile sale.

Croitorașul, isteț și cu multă dibăcie, prinse mistrețul furios într-o capcană.

Croitorașul, isteț și cu multă dibăcie, prinse mistrețul furios într-o capcană.

Împăratul trebui să-și țină cuvîntul și îi dădu fata de soție și jumătate din împărăție.

Împăratul trebui să-și țină cuvîntul și îi dădu fata de soție și jumătate din împărăție.

Abia după nuntă, împărăteasa cea tînără află că soțul ei este croitor și se sfătui cu tatăl său cum să scape de el.

Abia după nuntă, împărăteasa cea tînără află că soțul ei este croitor și se sfătui cu tatăl său cum să scape de el.

Hotărîră ca în timpul nopții slugile să-l ducă pe o corabie, cu care să-l trimită în lume.

Hotărîră ca în timpul nopții slugile să-l ducă pe o corabie, cu care să-l trimită în lume.

Un armaș auzi și-l încunoștință pe tînărul împărat.

Un armaș auzi și-l încunoștință pe tînărul împărat.

Noaptea, după ce toată lumea se culcă, croitorașul, care se făcea numai că doarme, începu să răcnească:

—Am făcut eu destule pînă acum, cine crede că o să mă tem de oștenii ăștia care stau și pîndesc după ușa iatacului?!

Noaptea, după ce toată lumea se culcă, croitorașul, care se făcea numai că doarme, începu să răcnească:

—Am făcut eu destule pînă acum, cine crede că o să mă tem de oștenii ăștia care stau și pîndesc după ușa iatacului?!

Auzindu-i vorbele, slugile se înfricoşară de moarte şi o luară la sănătoasa. Şi aşa s-a întîmplat că nimeni nu mai cuteză să aibă de-a face cu croitoraşul.

Auzindu-i vorbele, slugile se înfricoşară de moarte şi o luară la sănătoasa. Şi aşa s-a întîmplat că nimeni nu mai cuteză să aibă de-a face cu croitoraşul.

SFÎRSIT

SFÎRSIT